

существителни от м. р., окончаващи на гласна –о. Например **čhavoro** (ромско момченце) е от думата **čhavo** (ромско момче); **rakloro** (перомско момченце) е от думата **raklo** (перомско момче). Наставката **-oro** се използва в случаите, когато съществителното от м. р. окончава на съгласна и в случаите когато съществителните от м.р и ж.р. окончават на **-i**. Такива за първия случай са например следните съществителни от м. р.: от думата **dad** (баща) се получава формата **dadoro** (бащица); от думата **phral** (брат) е формата **phraloro** (братче). Примери за втория случай – са съществителните: от **rakli** (перомско момиче) се получава формата **raklori** (перомско момиченце); от **pani** (вода) е формата **panori** (водица); от **vogi** (душа) – формата **vogori** (душичка) и т.н.

Наставката -be или -pe образува съществителни за действие. Тази наставка съществува и във формите **-ben** или **-pen**. Присъединяването на наставката става без свързваща гласна **-i**, когато основата на глагола окончава на гласна и чрез свързваща гласна **-i**, когато основата на глагола завършва на съгласна. Например съществителното **akušibe** (упрек, псувня) се е образувало от глагола **akušav** (упреквам. псувам); съществителното **phučibe** (въпрос) е от глагола **phučav** (питам); от съществителното **xabe** (ядене) се е образувал от глагола **xav** (ям). Всяка структура с наставката **-be** първично означава действие, заложено в значението на съответния глагол. Така например **phandipe** означава действието завързване, затваряне, **xoxaipe** (лъжа) от глагола **xoxavav** (лъжа); **učharipe** (покривка) от глагола **učharav** (покривам).

Наставката -be или -pe се използва и за създаване на абстрактни съществителни от имена, окончаващи на съгласна или гласна. Например **amalipe** (приятелство) от съществителното **amal** (приятел); **manušipe** (човештина) от съществителното **manuš** (човек), **barvalipe** (богатство) от прилага-